

NAŠ LIST

Glasilo katoliške akcije v
kamniškem okraju

Kanonik in dekan Ivan Lavrenčič

»Naš list« pač ni slutil, da bo že v svoji 3. številki poročal o smrti svojega velikodušnega ustanovitelja. Ni namreč neznano, da je »Naš list« v prvi vrsti njegovo delo. Še na smrtni postelji, ko je že komaj kaj mogel, je želel na vsak način videti drugo številko lista in jo je, čeprav s težavo, prebral. Z »Našim listom« je imel pokojni velike namene. Katoliško akcijo si je komaj mogel misliti brez njenega glasila. Urednika je kar naprej opozarjal zlasti na delavsko vprašanje v dekaniji in mu je bilo hudo, da se to vprašanje ni načelo že v prvi številki. Uverjeni smo, da imamo v njem pri Bogu najboljšega priprošnjika. Njegov vzvišen zgled nam ostane kot vodilo pri delu za naše ljudstvo!

Rojen je bil kanonik Iv. Lavrenčič na Planini pri Vipavi 6. jan. 1857. V mašnika posvečen 27. maja 1881. Kaplanoval je v G. Logatcu (1882 do 1883), v Postojni (1883—1887), v Cerkljah pri Kranju (1887—1890), v Kranju (1890—1892). Župnikoval v Boštanju do l. 1895. Dekan v Šmartnem pri Litiji (1895—1902) in v Kamniku (1902—1930). Umrl je 3. febr. 1930. Pokopan (5. februarja) na Žalah v Kamniku.

O njegovih delih je pisal Slovenec 4. febr. 1930. Njegovo največje delo je pač velika nova cerkev v Šmartnem pri Litiji. Bog mu bodi obilen plačnik!

Možu molitve in dela v spomin.

Z umom in srcem iskal si Gospoda, bister in živ kakor gorski studencič, vere katoliške lepa posoda, Ivan Lavrenčič!

Tihe molitve mož in skrbnega dela bil se med nami kot živa gorečnost — V Kristusu duši bo sladko žarela velika večnost!

P. Evstahij, O. M.

P. Evstahij:

Utrinki iz poslednjih ur . . .

Sreda, 29. prosinca.

Bolezen je postala posebno huda v zadnjih dneh. Mož, ki je bil še dve leti prej v hoji kakor dvajsetleten mladenič, je ležal onemogel na postelji. »Silno trpim! Jetra, jetra!« — »Vidim, prečastiti gospod kanonik! Poprej ste veliko delali, zdaj pa imate to poskušnjo. Delo in trpljenje sta kakor dva mogočna zvonika pri cerkvi. Prvi zvonik je že skoro dovršen, zdaj je drugi na vrsti.«

»Naj bo za pokoro,« je vzdihnil trpin na bolniški postelji.

Petek, zadnjega prosinca. Bolniku se je nekoliko zboljšalo. Zdravila so olajšala prehode bolečine.

»Gospod kanonik, »Slovenec« je prišel! Če hočete, Vam malo preberem.«

On: »Naš list«, najprej »Naš list!«

Jaz: »Ga ni tukaj, je najbrž pri gospodu kaplanu.«

On: »Pa berite iz »Slovenca!«

Prečitam naslove. »Uvodni članek?«

On: »Le! Ena misel! —.«

Dalje je hotel poslušati le tisto, kar je zadevalo k a t o l i š k o Cerkev. Ko je slišal, koliko je zdaj katoličanov na Japonskem, je tiho pripomnil: »Malo!«

Sobota, 1. svečana.

Že dopoldne je nastopil smrtni boj za nekaj minut, na kar je odleglo. — Popoldne je hotel oditi na popotovanje. Vstal je in se vsedel na stol-naslonač. Spet je odleglo trenutno, prišla zavest. Nato pa je sroe in dihanje kar obstalo,

glava je omahnila. Nečakinja, gospodična Marija, jo je podprla in tiho zahtela. Oče gvar-dijan, preč. p. Bernardin, in gospod prior usmiljenih bratov, č. brat Grande, sta pričela moliti, jaz sem šel, na prošnjo njegove sestre, po sveče. Spet je odleglo. Gospod kanonik je zagledal prižgano veliko svečo, pomignil mi je, naj mu jo izročim v roko, prijel jo je in poljubil. »Jutri je — Svečnica«, smo rekli.

Svečnica. Nedelja 2. svečana.

Po noči je bilo posebno hudo. Od bolečin se je možu bledlo. Kljub temu se je pa zavedal, da je prišla — nedelja! Hotel se

je napraviti, da bi šel v cerkev. Zjutraj je pa malo zadremal ter se odpočil vsaj nekoliko. Dopoldne je bil docela pri zavesti. Vprašal me je, kje sem maševal. Nato pa zaprosil, da bi bil zopet obhajjan. Č. g. prior je vse potrebno oskrbel, v ciboriju sem prinesel Naj-svetejše v sobo k bolniku. Ves čas se je zavedal. Ko sem mu bral molitve po sv. obhajilu, je na tihem ponavljal vzdihljaje.

Popoldne se je bolezen zopet shujšala in nato je ponoči nastopilo zadnje borenje med življenjem in umiranjem. Okrepčevala ga je molitev navzočih.

Kristus, križani kralj

Sveti postni čas, čas pokore in glo-boke resnobe, čas pobožnega žalovanja v cerkvenem letu. Po naredbi in želji naše duhovne Matere, ki jo vodi Duh Božji. Sveta Cerkev, nevesta Kristu-sova, nam kliče: »Otroci moji, vi sinovi in ve hčere, prenovite se v duhu, posvetite se v resničnem žalovanju za-radi lastnih in tujih grehov! Premi-šljajte trpljenje Gospodovo!« —

Vse cerkveno bogoslužje nam ozna-nja Kristusa križanega. Vsaka daritev svete maše! Prav posebno pa resnobni postni čas, priprava na Velikonoč. Saj je Kristus trpel in umrl ter nato šele poveljčan vstal ...

O, pomislimo dobro! Božji Sin si je v času privzel pravo, popolno človeško naravo, da bi mogel trpeti za padli človeški rod. — Praznik Marijinega oznanjenja je spomin na skrivnost učlovečenja ter obenem praznik žrtev Kristusovih in Marijinih. Pomen-ljivo je, da se ta praznik, 25. sušca, obhaja navadno v postnem času! Iz sv. pisma in v luči vlite bogodane ved-nosti je prečista Devica vedela, da bo obljubljeni Odrešenik veliko trpel za človeštvo in da bo tudi njegova Ma-ti deležna trpljenja. Kljub temu je pa privolila v skrivnost učlovečenja, privolila v deviško božje materinstvo, pripravljena na žrtve. Duša Kristu-sova je pa takoj, ko je bila ustvarjena, prejela — po nauku katoliških bogo-slovcev — jasno gledanje božjih skriv-nosti in obenem vso zavest; blaženo gledanje jo je osrečevalo, prebivanje v telesu, trpljenja zmožnem in trpe-čem, ji je pa nalagalo tihe žrtve. Še pred rojstvom, po rojstvu, v detinski in deški dobi. Ves ta čas je že gledala duša Jezusova tudi bodoče trpljenje: Kalvarijo in križ. Vendar je pa naš Odrešenik hrepenel po trpljenju, da bi zadostil žaljeni pravici in ljubezni Več-nega Očeta in da bi posvetil naše žrtve, naše bolečine. Ker je bila njegova človeška narava nepreklicna lastnina druge Božje Osebe, je imel vsak vzdih, vsak korak, vsak srčni utrip neskon-čno vrednost in bi tedaj zadostoval za popolno poravnava naših dolgov pred Bogom. Vseeno si je pa Kristus izvolil

še posebne ure trpljenja, zraven nevidnih bridkosti vidne muke, vsako-vrstno trpljenje, najvišje žrtve. V tistem času je bilo križanje najhujša kazen, največje osramočenje. In Kri-stus je sam hotel postati križani kralj! Zakaj? Da bi razodel božjo pravičnost in ljubezen, da bi pokazal vsem ljudem, kako strašno kazen za-služi — greh, prostovoljna prelomitev božje postave. Za tujo krivdo je trpel, zaradi naših grehov, zavolj gre-hov in krivic vseh človeških otrok, kateri so storili kak osebni greh, za greh in krivdo prvih staršev je trpel, radi izvirnega greha vseh posamez-nikov. Trpel zavolj grehov, ki jih sam ni storil, pač pa jih obžaloval tako, kakor da so njegovo osebno zadol-ženje!

Za veliko krivdo veliko zadoščenje, zaradi mnogovrstnih grehov različne muke! Z veliko odkupnino smo od-rešeni, s trpljenjem in krvjo Kristusa, Bogočloveka! Vendar pa po božji pra-vičnosti tako, da moramo tudi mi nase sprejeti določeno mero osebnih žrtev za časa zemeljske poskušnje. Moliti, delati, pa tudi — trpeti, in sicer vdano, pokorno, po zgledu ljubega Zveličarja, križanega kralja! P. E. B.

Naše prosvetno delo

V nedeljo, 9. marca po pol deveti maši bo v Kamniškem domu sestanek za dekleta iz društev: Kamnik, Meki-nje, Stranje, Nevlje, Sela, Tuhinj, Mot-nik. Na sestanku se bomo pogovorili o smernicah delovanja dekliških od-sekov v raznih društvih. Povabljeni sta vsa dekleta. Pozneje se bo vršil enak sestanek v Domžalah za društva bližje Domžal.

Kadar vlagate prošnje na srezko po-glavarstvo za dovoljenje raznih prire-ditev, mora biti prošnja podpisana od predsednika društva ali pa od pred-sednika in tajnika. Podpisi drugih od-bornikov so nezadostni.

Ruski otrok

Boljševiški list »Revolucija in kul-tura« je priobčil članek z naslovom: »Brezverska ali protiverska vzgoja.« Spisal ga je Kosticin, odlični boljševiški prvak. Ta izvaja med drugim: »Kakšne sadove je rodila sovjetska šola? Ali si vzgajamo bojevit materia-lističen naraščaj brezbožnikov? V Mo-skvi smo preiskali deset sedemrazred-nih šol in smo našli, da je od 100 otrok 40 vernih, drugod celo 50. »Vzorna ko-munistična šola« pa je imela jeseni 1928 celo 92 odstotkov vernih otrok!

V Permu ima 70 odstotkov otrok doma svete podobe, 28 odstotkov jih moli, 27 odstot. jih obiskuje cerkev, 18 odstot. jih pristopa k sv. obhajilu, 38 odstotkov jih dobiva doma verski pouk od duhovnikov. In da te trditve še podkrepimo, naj povemo, da dajo stariši še pogosto otroke krstiti. Ta dejstva je mogoče povsod opazovati.

Šolarji se zelo zanimajo za verska vprašanja. Tako n. pr. piše mala pionirka-članica boljševiške zveze za otroke: »Kot pionirka ne verujem v predsodke; meni ni nič mar, ali je Bog ali ga ni. In vendar čutim v svo-jem sredu, da imamo Boga in bom to vedno čutila.« — In to piše naša pionirka. Kaj pa naj potem pričakujemo od nestranskih otrok? Nestranskar-ski šolarji pišejo v svojih nalogah: »Verujem v Boga, moja duša hrepeni po rajju,« ali pa: »Verujem samo v dušo. V raj ali pekel verujem bolj slabo.«

In take reči se godijo v šolah, kjer so vsi učitelji prepričani in delavni brezbožniki! Sistem brezverske vzgoje je tu doživel popolen neuspeh.

Verni krogi zdaj javno priznavajo, da je njih glavna opora pri obdelo-vanju otroških duš — žena. Tako je na pr. zbor pravoslavne duhovščine sklenil: Verska čustva naj se mladini vcepljajo s pomočjo žene, matere, ki je verski propagandi bolj dostopna. Mnogi šolarji tožijo, da jih stariši te-pejo, če ne izvršujejo verskih pred-pisov. Žene jih doma silijo poklekni-ti, moliti in se učiti molitev na pamet. In v Moskvi se je zgodilo, da so cele skupine starišev najele duhovnike ali redovnice za poučevanje veronauka. Sploh družina oddaja šoli otroke, ki so že prepojeni z verskim duhom.

Pristaši verskih ločin pa sploh ne pošiljajo otrok v šolo, če pa jih pošljejo, jim strogo zabičajo, da se razen računstva in ruščine ne smejo nič učiti! Verniki tudi ustanavljajo tajne verske šole po vsej državi. Krščanski strup je še globoko v ljudstvu!

Gg. župnikom. Ker do zaključka lista nismo prejeli iz vseh župnij podatkov o gibanju pre-bivalstva, objavimo napovedano statistiko za materinske dneve v prihodnjem mesecu.

Kaj nam govori Gospod v marcu

Duhovni šopek iz nedeljskih evangelijev v marcu.

1. nedelja.

Učimo se od slepca iz Jerihe. Stano v i t n a je njegova molitev. Čimbolj mu mimoidoči branijo, tem vztrajneje in zaupneje on kliče: »Jezus, sin Davidov, usmili se me!« Pomenljiva je njegova prošnja: »Gospod, da bi videl!« Prosi ga tudi ti za jasen vpogled v knjigo božje ljubezni, ki je obenem knjiga trpljenja. Ljubil te je, zato je hrepenel po trpljenju, zato je govoril: »Glejte, v Jeruzalem gremo in spolnilo se bo nad Sinom človekovim vse, kar je pisano po prerokih. Izdan bo namreč nevernikom in ga bodo zasmehovali in z njim grdo ravnali in vanj pljuvali; in ko ga bodo bičali, ga bodo umorili in tretji dan bo vstal.« V bližajočem se postnem času imej vedno pred očmi križano lju-bezen.

2. nedelja.

Hudobni duh tudi pred Jezusom samim ni mogel zatajiti svoje sleparske narave. On je in ostane očelaži. »Kakor bogova bodeta«, je lagal v raji. »Svojim angelom bo za te zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen,« govori pred Kristusom besede 90. psalma in pri tem previdno izpusti besede, ki se ne vjemajo z njegovim načrtom: »Da naj te varujejo na tvojih potih.« In spet: »Vse to ti dam, če predme padeš in me moliš.« Bahač! Ničesar nima in vendar obeta, da hoče vse Kristusu dati. Le večni ogenj je pripravljen zanj in za vse one njegove pomagače. Jezus Kristus pa nam lepo odkriva vse orožje, ki je nam potrebno v boju s tem našim najhujšim sovražnikom: post, čuječnost, molitev, bojevanje, premišljevanje božje besede. Poprimi se tega orožja, pa boš zmagal hudobnega duha.

3. nedelja.

Pod Kristusovim vodstvom se hočemo bojevati zoper hudobnega duha. Kristus nas vodi po poti zapovedi: »Če hočeš priti v življenje, spolniju zapovedi« (Mat. 19, 17). To pot nam kaže Gospod v današnjem evangeliju, ko nas vodi na gorske višave, kjer se pred učenci spremeni in se prikažeta pred njimi postavodajalec stare zaveze, Mozes in en zastopnik onih, ki so te postave najbolje izpolnjevali, Elija. Obenem nam pa v svojem spremenjenju tudi lepo kaže podobo naše lastne blaženosti, ki jo bomo dosegli kot plačilo in povračilo za vse boje in zmage sedanjih dni. Mogoče se ti zdi pot skozi zapovedi trda, polna žrtev in zatajevanja, toda — kliče Kristus: »Zaupajte, jaz sem svet premagal!«

4. nedelja.

Poglejmo danes Jezusa med grešniki. Prvi je ubogi obsedenec. Siro-mak. Postal je plen greha in hudobnega duha. Morebiti ne po lastni krivdi. Gospodu se zasmili; s svojo vsemogočno besedo ga oprosti vezi satanovih. Stroga pa je Gospodova beseda do zakrknjenih trdovratnih farizejev. Noben čudež Gospodov jih ne prepriča o njegovem božjem poslanstvu, nobena njegova beseda jih ne more ganiti. Nesprejemljivi so za milosti, ki so jim na ponudbo. Bog, kaka trdovratnost! Greh zoper sv. Duha! Sredi med grešniki iz slabosti in med trdovratnimi grešniki je velika množica omahljivcev. Danes so vneti za vse dobro in lepo in blago, jutri že podajajo roko grehu. O, da bi spoznali Kristusovo besedo: »Kdor ni z menoj, je zoper mene. Še eno vrsto grešnikov gledamo pred seboj. Dvignili so se iz hudobije, krepko so napredovali v dobrem — pa so se naveličali in vse opustili. In končno stanje teh ljudi je hujše od prvega.

Velika noč je blizu — pogledjmo resno v svoje duše. In potem po Mariji k Jezusu!

5. nedelja.

Jezus nasiti 5000 mož. Pomenljiv dogodek. Prav namenoma je storil Jezus ta čudež, da je nanj navezal veliko besedo o kruhu življenja. »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, ne bo lačen, in kdor v me veruje, ne bo nikoli žejen.«

Ali ni ta evangelij kakor vabilo naše matere, sv. Cerkev, da se vredno pripravim na velikonočno dolžnost. Pa ne samo na velikonočno sv. obhajilo — ne, ne, tudi na pogosto, tudi na vsakdanje. Z nobeno stvarjo Boga bolj ne častimo, nič ni za naše zveličanje uspešnejšega, ničesar si sv. Cerkev bolj ne želi kakor vredno prejetje sv. obhajila. Pojdi in stori tako!

Župani in gostilničarji!

G. srezki načelnik je poslal na vprašanje treznostnega odseka nekega društva sledeči odgovor:

1. Za plesne prireditve in točenje čez policijsko uro daje dovoljenje edino srezki načelnik.

2. Župani imajo dolžnost, da skrbje, da se ti predpisi ne kršijo.

3. Pri županstvu lahko vsak izve, ali ima ta ali oni gostilničar tako dovoljenje.

Kamniško prosvetno okrožje bo odsej pazilo, da ne bo toliko kršitev v tem oziru. Zato naj treznostni odseki in društva naznanijo take kršitve. »Naš list« je pripravljen, da objavi vse slučaje s polnim imenom, kje so se vršile plesne prireditve in točenje čez policijsko uro, ne glede na to, ali z dovoljenjem ali brez dovoljenja.

Delavstvo

Iz delavskih vrst še niste prejeli nobenega dopisa, g. urednik, vsaj objavili ga niste. Vselej sem pregledal »Naš list«, da vidim ali se nas trpinov kdo spomni v njem, ki ob bregu Bistrice služimo svoj vsakdanji kruh v različnih tovarnah.

Ako pogledamo v svojih vrstah, vidimo pozimi veliko takih v tovarni, ki poleti ne pridejo v tovarno, ampak obdelujejo svoje polje. Pozimi jim je tovarniško delo le priboljšek. Zato pa taki morejo nuditi ceneje svoje moči tovarni kot delavec, ki nima niti svojega stanovanja in hrano mora vso kupiti. Zato pa vidimo dan za dnem, kako ponuja na eno izpraznjeno mesto sto rok svojo moč tovarni. To ni zdravo in tudi vzdržno ni. Kako naj delavec preživi svojo družino, ako zasluži dnevno 30—40 Din. G. urednik, kaj ne, da se strinjate z nami v tej trditvi? Uverjen sem, da boste radi sprejeli in priobčili še od drugih tovarišev mnenje v svojem, ne v »Našem listu«.

Druga rana je pa v tovarniškem vodstvu. Kako skrbno varuje delavni red v zakonu s § 3. delavke in mladostne delavce do 18 leta starosti, s katerim se prepoveduje jih uporabljati za nočno delo t. j. od 8. zvečer do 5. zjutraj. Ako pa pogledate v naše tovarne, boste dobili pri nočnem delu ne le fantov izpod 18 let, ampak tudi deklice in žene. Kolikokrat srečate tovarniške delavke po 10. uri ponoči na cesti, ki gredo od tovarniškega dela, ki traja do 10. ure zvečer. Pregovor: »Noč ima svojo moč« dobi tu popolno veljavo in le čuditi se je starišem in možem, da puste svoje hčere in žene na tako delo, ako ni nujno potrebno. Mladost zastrupljena rodi le bridkost. Ni čuda, da izginja vsaki čut za sramežljivost in se širi pri teh vrstah ljudij taka podivjanost, ki ne more biti njim samim v srečo, ne podjetniku v korist, ako se je vest zamorila. Zato pa, g. urednik, odlagam svoje črne skrbi za take svoje tovariše in tovarišice ter njih prihodnost v »Naš list«, da bi skupno iskali prijateljskim potom odpomoč.

Roko v roki z nočnim delom gre pa v našo delavsko nesrečo nedeljsko delo. Tudi nedeljsko delo zakon prepoveduje. Dovoljuje le čiščenje strojev, straženje tovarne ali kako zelo nujno delo. Kako se pa dogaja v naših tovarnah? Kolikokrat se sili delavce brez potrebe na delo in to ravno v nedeljo dopoldne, tako da delavec ne more zadostiti svoji verski dolžnosti. Rekel sem, da ga vodstvo sili. Mogoče se čudite moji trditvi v 20. stoletju, pa je res tako. Vodstvo v soboto ali pred praznikom enostavno reče: »Ako ne prideš jutri, ni te treba tudi v ponedeljek.« Delavec razume, da s tem visi njegov kruh na veji kot kapljica vode. Z nevoljo v srcu dela. Vsak teden se mu zdi njegov kruh trji, dokler ni ugasnil vsak čut za spolnovanje verskih dolžnosti v srcu. Dela z nevoljo, dela brez odgovornosti in vesti.

Zadnji čas je že, g. urednik, da se pomnimo o nedeljskem delu in njegovi vrednosti delavci sami. Upam, da bomo to storili najlažje v »Našem listu« in s tem iskali zdravila našim ranam in nova pota za boljšo bodočnost, katero naj nam srebrnosvetla Bistrica prinese v naše tovarne in naše družine!

Katoliška akcija

Molimo za naš narod!

Škofijski odbor KA za ljubljansko škofijo je v svojih zadnjih sejah razmišljal, kako bi v našem narodu mogel vzbuditi zavest, da je treba za velike skupne dobrine celega našega rodu tudi veliko osebne in skupne molitve. Zato je škofijski odbor KA sklenil, prositi tudi uredništvo Našega lista, naj v posebnem članku vse svoje naročnike in čitatelje opozori na potrebo molitve za naš rod, posebno tudi za vse one njegove dele, ki živijo v drugih državah ločeni od domače zemlje in skupnosti (v Italiji, Avstriji, kot izseljenci po raznih državah).

Preti jim dvojna nevarnost. Kuga modernega poganstva ter razkroja krščanskega mišljenja in življenja se plazi tudi že v našem narodu. Opaža se to prav posebno pri onih njegovih sinovih in hčerah, ki so iztrgani iz domače skupnosti, kako hitro omahnejo versko in moralno in so potem izgubljeni tudi za naš rod ter kar je še hujše, za Boga in sv. Cerkev.

Našim ljudem pa preti še druga, velika nevarnost, da bodo namreč podlegli gospodarsko, v borbi za vsakdanji kruh. Saj vemo, da se jim često odvzema priložnost za delo in zaslužek in da se na rodnih tleh ne počutijo varne. Nedolžni, učeči se mladini se zabranjuje raba materinščine, a

materina beseda je vedno najlažja in najboljša pot za spoznanje Boga, za življenje po božjih zapovedih.

Vse delovanje socialnih, prosvetnih, kulturnih, narodnih organizacij, ki po krščanskih načelih teži za obrambo, ohranitvijo, utrditvijo, naše narodne skupnosti je važno in potrebno. Zavedati se moramo vsak zase in vsi skupaj, da je treba poleg dela tudi veliko molitve za naš rod. Mnogo se moli že za velike namene sv. Cerkve kakor za Apostolstvo sv. Cirila in Metoda, za misijone. A če naš rod izgubi svoj značaj, ljubezen do dedščine svojih očetov, v kateri je najdražje vera in pravno življenje, bo izgubil tudi zmisel za naloge splošnega krščanskega občestva. Kristus sam nam je naročil: Prosite in se vam bo dalo, trkajte in se vam bo odprlo. Zato molimo za naš rod, da ostane zvest v katoliški veri, da ohrani svoje od Boga mu dane naravne in božje pravice proti valu modernega brezverstva

Sela. Na prvi petek v februarju (t. j. 7. febr.) je bil po sv. maši sestanek župnijske katoliške akcije. Najprej sem še enkrat podal nekaj misli o namenu in pomenu kat. akcije, nato se je izvolil odbor, v katerem ima zastopnika vsaka katol. organizacija in poleg tega vsaka vas v župniji. V ožji odbor pa so izvoljeni: predsednik: Hribar Jernej, posestnik, Podhruška; podpredsednik: Mali Anton, posestnik, Znojile; odborniki: Fajdiga Vida, učiteljica, Sela; Resnik Jožef, posestnik, Zobejevo; Vrtačič France, posestnik, Rožično; tajnik: Pavlič Anton, župnik.

Janez Langerhole:

Sreča

(Povest. — Nadaljevanje.)

Šele Flodrov Jaka se je nekam ustanovil. Vsakih štirinajst dni ga je prineslo od nekod, postopača, da je malo podelal, malo positnaril, pa ga je spet neslo naprej, dela iskat. Iskal ga je, našel ga pa nikjer ni; umevno: Jaka bi bil vpisan med tiste, ki vedno dela iščejo, pa ga nikjer ne najdejo.

Jeziki so spletli novico, da se bo Jaka priženil k Lavrinu.

K Lavrinu bi bil marsikdo rad pogledal. Čeden grunt, ne pretežaven, vse blizu, polje in gozd, travniki okrog hiše. Kakor majhen vladar je bil Lavrin na svojem posestvu, nikomur nič dolžan, samo po svetopisemskem navodilu je ravnal: Bogu kar je božjega, cesarju, kar je cesarjevega.

Če bi bila na gruntu še ženska, s katero bi se dalo živeti...

Približala se je prva obletnica po pokojnem Petru. Lavrinka se je oglašila v župnišču.

»No, kako je, Lavrinka?«

»Ah, kako! Tako, da je težavno.«

»Oče se je menda vrnil nazaj.«

»Ah, saj veste, gospod, kakšni so

dedci. Jedel bi in pil in komandiral, delal pa ne. Tudi moj oče...«

»Meta! Spoštuj očeta in mater! To je zapisano tudi za odrasle otroke.«

»Ne bom rekla, da ni.«

»In pa eno pritožbo čujem. Nobe-nega reda ni pri vas v gospodinjstvu. Zajutrek včasih ob sedmih, pa tudi šele ob desetih, opoldanski obed opoldne ali pa tudi šele ob treh; Lavrinka, tako ne sme biti.«

»Veste, gospod, svet je danes razvajan, zato je pa tako.«

»Ne, ne, Lavrinka, red mora biti. Kjer ni reda, ni življenja.«

»Veste, gospod, kaj Vam bom povedala. Mislija sem, da ste bolj pametni. S takim govorjenjem pa samo potuho dajete poslom, zato smo pa gospodariji taki reveži.«

»Ni tako, Lavrinka. Nikomur ne dajem potuhe. Prijateljski sem vam mislil svetovati, kako morate ravnati, da bo šlo gospodarstvo v redu naprej.«

»Že dobro, gospod župnik. Pa nikar ne zamerite.«

»Pa še tole, Lavrinka. Slišim, da k vam pogostoma zahaja Flodrov Jaka. Nič prida človek ni, kolikor mi je znano. Varujte se ga!«

»O, nevoščljivi svet! Kdo vam je pa že te čenče natvezil! Res je, da pride

Moderni sveti Pavel

Za zgled delovanja katoliške akcije.

Proti velikemu in nad vse uspešnemu razdiralnemu delu socialističnih mladinskih organizacij na Dunaju se katoličani dolgo časa niso mogli izdatneje braniti. Tedaj je pa na Dunaju začel misijonariti duhovnik Mörzinger, ki se je z redko sposobnostjo in gorečo vnemo lotil mladinskega apostolata. Že pred desetimi leti je ustanovil list »Dunajski cerkveni list« in ga je tako sijajno urejeval in razširil, da je danes eden najjačjih katoliških tednikov, ker se ga tiska 720 tisoč izvodov.

Opogumljen nad tolikim uspehom, je Mörzinger poskusil isto velemoč časopisa še pri — šolski mladini. Ustanovil je nalašč za šolarje »Mali cerkveni list«, čigar uspeh je bil naravnost presenetljiv. Po nekaj mesecih je dosegel skoraj enomilijonsko naklado in število naročnikov še neprestano raste. Časopis je urejevan nalašč za otroke; zanimivo, pestro in veselo. Vse je notri, kar potrebuje katoliško zavedni fant, kajti predvsem moški mladini je list namenjen. Mladina je jako ponosna na to svoje glasilo, ker ve, da je čisto le zanje in da je tako njihovo, kakor imajo odrasli svoje časopise. Največ se širi list z agitacijo mladih, ki pri tem apostolskem delu kažejo veliko več poguma in gorečnosti, kakor odrasli. Idealizem teh najmlajših vitezev ne pozna nobene meje; mnogi si pritrjujejo od svojih daril, da si naročajo svoj list.

včasih malo pomagat, ker je toliko dela. Ali je to kaj hudega? Oh, vdove smo pa res sirote!«

Zakrila je glavo v ruto in zajokala.

»Lavrinka, nič hudega nisem rekel. Samo opozoril sem vas, da se varujte človeka, ki ni nikjer na dobrem glasu. Boljša previdnost prezgodaj kakor prepozne solze.«

»Le verjemite, gospod župnik, da so tisti ljudje desetkrat slabši, ki me hodijo k Vam opravljat in obrekovat, kot pa Flodrov Jaka z vsemi svojimi hudobijami. Ko bi vedela, kdo je tak prijatelj, da me ne more niti pri Vas pustiti pri miru, danes mu izderem jezik, še danes.«

»Ne tako hudo, Lavrinka, nikar tako hudo! Samo to sem storil, kar mi velevala dolžnost.«

»Potem jo pa še pri drugih storite.«

»Ne bomo se kregali, Meta, ne, ne. Samo povedal sem, kar sem že dolgo imel pripravljeno. Ne bilo bi dobro, če bi bil Jaka Petrov naslednik, kakor se govori.«

»Dobro! Poslušajte me. Preje bo Belica tekla nazaj, kakor bo Jaka pri nas gospodar.«

»Naj bo tako! Lahko noč!«

»Brez zamere. Lahko noč!«

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Z našega razgledišča

Moravče. V naši župniji je bilo l. 1929. rojenih 104 otrok, umrlo pa je 69 oseb, med njimi je bilo 18 otrok v dobi do šestega leta. Najstarejši med umrlimi je bil v 88. letu, vseh nad 80 let starih pa 14.

Blizu Moravčev imamo lepo (kapelo) cerkvico v čast Zal. M. B. na Hribcih. Od blizu pa tudi od daleč jo radi obiskujejo, ker vlada med ljudstvom veliko zaupanje v priprošno Zal. Matere Božje. Sedaj nabiramo prispevke za nov zvon (ker nam je vojska ugrabila), da se bosta zopet oglasila dva, kot nekdanj pred svetovno vojno.

V **Kamniku** prav posebno oživlja postna premišljevanja prelepa božja pot »Kalvarija«, to je nizek grič z lepo cerkvico. V tej cerkvici bo tudi letos (kakor vsako leto v postnem času) ob petkih sv. maša, katero bi bilo res škoda zamuditi. Verniki že skozi dolgo vrsto let tu zaupno in v obilnem številu z mašnikom darujejo nebeškemu Očetu svoje veselje in žalost in z uspehom prosijo duhovne in telesne pomoči zase, kakor tudi za svoje drage pokojnike, kateri počivajo nekaj korakov nižje: — na pokopališču na Zalah.

Obilno število romarjev na veliki petek in v soboto in vel. nedeljo tudi priča, kako lahko je tukaj doživljati, zlasti še ob štirih kapelnicah, ki peljejo z žalskega pokopališča na Kalvarijo. Gospodovo trpljenje po žalostnem delu sv. rožnega venca.

Po opravljeni božji službi se radostno ozre oko v mlado jutro in v daljnjo od solca ožarjeno okolico: »Stari grad« z razvalinami mogočnega gradu grofov Gallenberg, samostan v Mekinjah, kjer so včasih živele klarisinke in med njimi plemenite redovnice, ki so svetu odmrle, da bi Kristusu zaživele (n. pr. Paradeiser, Lamberg, Corosini, Hren, Gallenberg, Polc, Attems, Haller itd.) sedaj pa prebivajo tu uršulinke, ki požrtvovalno vzgajajo našo žensko mladino.

Sosed Kalvarije je Mali grad, ki je pa nekoliko bolj meščanski, ker se je zasadil kar sredi mesta; sosed Kalvariji je tudi v tem, ker se tu na njem v lepi romarski cerkvici s tremi kapelami, ki so zgrajene ena nad drugo, opravlja služba božja tudi vsak teden v postnem času, toda ob sobotah (ne ob petkih).

»Mali grad« nam bo pa pokazal v zahvalo za obisk lepo mesto Kamnik in prijazen grad Zaprice, kjer so živeli v srednjem veku grofje Lambergi, med katerimi je zrastel prvi ljubljanski knezoškof Sigismund grof Lamberg; pa pokazal nam bo tudi prelepo župno cerkev z ogromnimi kamnitimi kipi svetnikov, ki bodo še dolga desetletja spominjali na t. kanonika Lavrenčiča; odprl nam bo pogled na celo vrsto cerkvice na gričih in gorah, in dvignil naše misli k nebeškim željam. S.

St. Gotard. Število prebivalcev v župniji pada. Statistika iz prejšnjih let nam pove, da je bilo največ duš v župniji v l. 1876 (1360), v l. 1913 (1090 duš), pred 4 leti 900 in letos ob novem letu samo 832 duš. Naši ljudje se izseljujejo na Francosko in Holandsko — ker ne dobe dela pri rudniku v Zagorju in v Trbovljah. — Po novem letu je umrl nagle smrti Anton Strničnik iz Zaplanine v 67 letu sta-

rosti. Na praznik sv. Treh kraljev je bil še v cerkvi, in tisti dan izredno dobre volje. Drugi dan ga je zadela kap. 2 dni je ležal v nezavesti in potem izdihnil. — Dne 30. januarja je spremlila Marijina družba k večnemu počitku vzorno članico Ivano Cukjati iz Limovic v 28 letu starosti. Samo en dan je bila v postelji. Ker je že več boleznih prestala v svojem življenju, jo je letos huda influenza spravila v grob. Bila je goreča častilka Matere Božje in za vse dobro vneta, velika opora domačin.

Homec. Sv. misijon se vrši na Homecu križev teden, 25. maja do 1. junija 1930. Vodili ga bomo gg. misijonarji iz Ljubljane.

Na Homecu je vpeljana rožnivenska bratovščina, ki šteje nad 10.000 članov iz celega kamniškega okraja. Vsako 1. nedeljo v mesecu se vrši procesija do znamenja Srca Jezusovega, in blagoslov križev, kipov, molkov itd. Ker je pa 1. nedelja posvečena tudi presv. Sreč. Jezusovemu, in je na Homecu večina družin in župnija kot taka posvečena Kristusu Kralju, se ta dan pri rožnivenski pobožnosti ponavlja posvetitev S. J. in cela cerkev moli posvetilno molitev, tako se lepo združuje češčenje Srca Jezusovega in Marijinega.

V župniji se je izpeljal lep načrt: Vsaka presv. S. J. posvečena družina imej svoje glasilo »Glasnik«; tako se je dvignilo število naročnikov na »Glasnik« od lanskih 16 na 82. Mesečna ponovitev posvetitve družin presv. S. J., veliko število dobrih časopisov in sv. misijon, vse to bo znatno pripomoglo k obnovi župnije Homec.

Peče. Križev pot v župni cerkvi je bil potreben prenovitve. Ni čuda, saj je že blizu 90 let, kar je bil nov. Slike na platnu so obledele in nastavki s križi so že trohneli. Delo prenovitve je prevzel akadem. slikar S. Ogrin z Vrhniko. Do posta bo zgotovljen, tako da bo na pustno nedeljo, dne 2. marca slovesno blagoslovljen. K tej redki slavnosti so povabljeni tudi verniki iz sosednih župnij dekanije Moravske. Cerkevno opravilo bo zjutraj ob 6. in ob 10. Popoldne bo pa slovesno blagoslov knižvega pota.

Ihan. Bratovščina sv. Družine. Na sv. Jožefa v Ihan! Od blizu in daleč pridejo, da je ob desetih veliko premajhna cerkev. Že nad dvesto let hodijo na ta praznik sem in še po veliko več jih je prihajalo. Sv. Jožef je glavni praznik bratovščine sv. Družine, tudi so jo že imenovali bratovščino sv. Jožefa. — Leta 1719. je takratni ihanski župnik Jurij Sigismund Kistner ustanovil bratovščino z naslovom: »Bratovščina svetih imen Jezusa, Marije in sv. Jožefa za srečno zadnjo uro.« Potrdil in z

odpustki obdaroval jo je papež Klement XI. Ustanovno pismo na pergamentu in prvi zapisnik udov sta shranjena v župnijskem arhivu. Zapisnik je zelo zanimiv.

Leta 1753. je imela bratovščina 4000 udo, vpisani so tudi člani iz daljnih župnij. Leta 1744. je prišlo na praznik sv. Jožefa 32 rajnšev denarja. Za to svoto bi dobil takrat skoro pet krav. V cerkvi je bilo veliko dela, hodila sta spovedovat po dva patra frančiškana. Značilno je, da cesar Jožef, ki je uničil vse podobne bratovščine, je pa to pri miru pustil. Najbrže uradniki niso vedeli zanjo, sicer bi gotovo šla; saj je imela takrat veliko premoženja.

Slika na južni strani župne cerkve nam lepo predočuje pomen bratovščine. Na postelji leži bolnik, zraven njega so odložena zdravila, ki mu nič več ne pomagajo. Na drugi strani leži knjiga, na nji tintnik in na njem pero — knjiga življenja je popisana. Na sredi je rimska ura, ki ima zgornji del prazen — ure so se mu stekle. Zraven pa molita en moški in ena ženska, ki imata obraz zaupno obrnjen navzgor. Zgoraj je sv. Jožef, ki Jezuščku z levo roko kaže na bolnika. Na vrhu je Jezušček, ki gleda proti bolniku; Marija pa prosilčema ponuja bel papir, znamenje, da je prošnja uslišana, bolnik bo srečno umrl. Pod sliko je napis In Istis VitaM ConCLUDES — v teh življenje dokončaj. Iz velikih črk dobimo, da je bila slika narejena 1764. (dvajset let pozneje kakor je bila cerkev sezidana). Člani te bratovščine molijo vsak večer tri očenaše za srečno zadnjo uro. Za vse žive in mrtve člane se pa opravi vsak mesec ena sv. maša v župni cerkvi v Ihanu.

Dob. Obesil se je 19 letni Franc Rode, hlapec pri g. Urbancu v graščini Čemšenik dne 22. jan. 1930. Nesrečni fant je izgubil pred dvema leti roko, ko je padel v Domžalah pod vlak pri prerivanju, da bo prejel v vlaku. Že prej brez prave vzgoje in vere je vsled izgube roke začel obupavati sam nad seboj in se je večkrat izrazil, da ne ve, čemu je zdaj na svetu. 22. jan. je njegov sklep dozorel in je šel v sobo, vrata za seboj zaklenil in se obesil. Kakoršno življenje, taka smrt! Umevno, da je ta dogodek napravil velik strah v graščini in iznenadenje po celi dobski župniji, ker ni znano starim ljudem, da bi si bil kdaj kdo pri zdravi pameti končal življenje in bil necerkveno pokopan. Tudi znamenje časa in klic staršem, da skrbijo za vzgojo svojih otrok!

Blagovica. V l. 1929 je bilo doma rojenih 17, drugod 5. S temi rojstvi se je število faranov pomnožilo za 22. Izmed teh so bili 4 nezakonski. Mrličev je bilo v preteklem letu 18.

Sv. misijon v Dobu

Misijon v Dobu bo od 8.—16. marca. Veseli se ga cela župnija. Saj je tudi že čas, da pogledamo po burnih letih po vojni v svojo dušo in tako popravimo, kar ni prav pred Bogom. Misijon je čas milosti. Zato bomo pa vsi poskrbeli, da ta čas milosti porabimo v svojo korist. Ne smemo čakati sodbe, o kateri trdi sv. pismo: »Kadar je število grehov polno.« Pametno je, da človek prime za milost in ne čaka kazni. Zato naj bo edina naša skrb v času

misijona: »Reši svojo dušo!« Pa ne samo svojo, ampak pomagaj rešiti tudi dušo svojega bližnjega, da moliš zanj, mu prigovarjaš, ga prepričavaš in mu pomagaš, da opravi dobro spoved, da se tudi nad njim vresniči beseda sv. pisma: »Spreobrnili bomo grešnike, ker se mi smilijo, in tako mi bodo ljubi in dragi potem, ko se bodo skesali, kakor so mi bili, preden so me z grehi žalili.« Vsi na to plemenito delo iz ljubezni do svojega brata!

Med temi je bilo 12 odraslih in 6 otrok. Pri tem je zanimivo to, da je bilo do konca marca že polovično mrličev (9). Na dan 12. marca so bili kar trije mrliči v fari. Znamenje dolge in hude zime! — Zadnjih 10 let se je število faranov nekoliko zmanjšalo. Že v zgodnjih letih je pomrlo precej otrok, več odraslih se je izselilo med svet radi dela (s trebuhom za kruhom). Število faranov je sedaj 800. — Doma je bilo oklicanih 9 parov, porok doma 8.

Pojasnilo iz Češnjic. 1. Statistika Družbe sv. Mohorja nas stavi skoro na zadnje mesto. V tem je pomota; a krivda ni na gospodu statistikarju, ker njemu je služil za podlago šematizem ljubljanske škofije. Po njem se pa (mea culpa!) vleče že od nekaj številka 600 kot število prebivalcev fare. Letos pa sem natančno preštel svoje duše in našel, da jih je le — 425. Prosim, da se v prihodnje vpoštevata ta številka, da se ne bo — vsled

malomarnosti onega — delala krivica vsem.

2. Čudno se bo bralo v statistiki rojstev in smrti, da je na Češnjicah v l. 1929 umrlo 16 ljudi, rojenih pa je bilo le 5. Površen opazovalec bo majal z glavo in v svojih mislih delal pikice in pomišljaje ... — Počasi prijatelj! Dvigni se z menoj na točko, ki stoji toliko višje, da nama nudi razgled na 7 let nazaj. Takole:

Leta 1923	rojnih 10,	umrlih 6
> 1924	> 15,	> 7
> 1925	> 15,	> 3
> 1926	> 13,	> 4
> 1927	> 10,	> 5
> 1928	> 11,	> 8
> 1929	> 5,	> 16

Tako se vidi, da je bila lani res le izjema pri nas smrt posebno pridna, rojenice pa izredno zaspane. Pripomnim pa, da hočejo rojenice popraviti zamudo in so se v januarju letos že trikrat oglasile. P. P.

Otroški kotiček

(Piše striček Matiček.)

Striček dobiva pisma od vseh strani. Vsako bi rad objavil in dolg odgovor nanje. Pa g. urednik je skop. Prav malo papirja privoščil za otroški kotiček. Za zadnjo številko je striček napisal lepe reči. Pa je g. urednik vzel škarje in je odrezal. Na tisto mesto je prišel v Naš list »Afriški kamnič«. Gotovo ste ga bili vsi veseli. Kaj ne, da je lep? Koliko živali ste pa spoznali? Kar popišite jih stričku.

Otroci želijo, naj prinaša Otroški kotiček cela pisma, ki jih pišejo. To je malo težko, ker ni prostora. Striček bo kratko odgovoril na vsako pismo. Kako prav lepo bo pa tudi celotno objavil. Sedaj je eno tako dobil od petletnega Jankota iz Mengša. Janko, si že priden! Striček pozdravlja tebe in Milančka ter mamo in teto.

Martina iz Lichtenthurna v Ljubljani. Tudi Ti si prišla v stričkov kotiček? Prav. Ta kotiček je namenjen predvsem otrokom iz kamniškega okraja. Mogoče si pa tudi Ti kje tukaj doma. Boš prihodnjič povedala. Jako lepo je, da za zamorčke skrbite. — **Verica** iz Lichtenthurna. Tudi Tebe sprejme striček. Ročna dela delaš rada. Lepo od Tebe. Striček bo ob priliki prišel pogledat koliko srajčk in čepic si že naredila za zamorčke. Takrat ga boš spoznala. Pa ni nič hud!

Dijak Josip. Dobrodošel si. Praviš, da si se smejal, ko si bral v »Našem listu« stričkov »blagodoneč« naslov. Striček se je pa muzal, ko je bral Tvoje originalno pismo. Tvoj prispevek bo malo spremenjen poraben.

Zakaj ima sv. Matija sekiro.

Sveti Matija je bil namesto izdajalca Judeža izvoljen za apostola Gospodovega. Oznajal je evangelij po Armeniji na vzhodu od Črnega morja. Na koncu svojega življenja je prišel nazaj v Judejo, kjer so ga Judje obglavili. Zato je naslikan s sekiro. Ker ima sekiro,

ga tesarji prištevali za svojega patrona. Sv. Matija led razbija; če ga ni, ga pa naredi. Tako pravi vremenski pregovor za mesec februar. Če je meseca februarja do godu sv. Matije mraz, potem nastane navadno topleje. Če je pa poprej toplo, pa potem navadno zamrzne. Ker je sv. Matija v pratiki naslikan s sekiro, pravjo, da on razbija led. Striček Matiček je imel takrat svoj god. Ali ste kaj molili zanj?

Dušica.

Nekoč pride dušica pred nebeška vrata. Na svetu je živela povsem skrito. Dospela je v nebesa ne da bi šla skozi trpljenje vic. Ljubi Bog ji je dal tako odličen prostor, da je nastal med angeli in svetniki radi tega živahen šepet. Sprašujejo angela varuha dušice, kako pride ta mala dušica na tako visoko mesto? Tedaj jim razodene angel: »Ta srečna dušica je na zemlji v vsem posnemala svetega Jožefa. Živela je tako tiho kot on, trpela tiho kakor on, delala tiho kakor on in ljubila Jezusa in Marijo kakor on. V posnemanju sv. Jožefa je ta mala dušica toliko dosegla; zato je njena slava v nebesih tako velika.«

Ljubi otroci, ali ne bi hoteli tudi Vi zasesti v nebesih tako odličen prostor? To pa boste dosegli, če boste po vzgledu te male dušice v vsem posnemali sv. Jožefa in ljubili Jezusa in Marijo kakor on. Dijak Josip.

Delovanje za dobro stvar.

Peterček je jako rad bral o zamorčkih. Komaj je čakal, da je prišel list »Katoliški misijoni«. Najprej je seveda pogledal, kod hodi »Stric Jaka« s svojimi tremi črnimi tovariši. Potem je rešil misijonske uganke in nazadnje prebral še vse drugo; posebno pisma misijonarjev so mu bila všeč. Zbiral je znamke za misijone in odkupil je že enega zamorčka in ga dal krstiti na ime Peter. Prijatelj

Gospodar,

ki hoče imeti obilen pridelek na svoji zemlji, jo skrbno

gnoji

s Thomasovo žlindro, superfosfatom, kalijevo soljo in

poseje

samo dobra semena za deteljo — lucerno in črno deteljo, grahoro, pesa, semenski oves, in travna semena

in kupi

vse vrste poljskih in vrtnih semen

pri **ANT. STERGAR**

Kamnik

Gospodinja

oskrbuje

svojo kuhinjo s špecerijskim in kolonijalnim blagom (moka, kava, sladkor, olje, riž, testenine itd.)

in zadovolji

svojo družino z dobro prehrano

ker kupuje

vse potrebščine

pri **ANT. STERGAR**

Kamnik

Za vse,

ki potrebujejo

cement, strešno cementno zarez. opeko in Salonit,

ki kupujejo

vino, pristno dolensko in štajersko ter v steklenicah

nudi res dobro blago

trgovina

Ant. Stergar

Kamnik

Peterček, Pavle, je pa bil zapravljivec. Za vsak dinar, ki ga je dobil ali zaslužil, je takoj kupil v štacuni čokolade. Da, parkrat je celo že cigarete kupil in na skrivoma kadil. Pavleta bi rad Peterček pridobil, da bi še on zbiral za misijone. Najprej ga je naprosil, da je zbiral tiste srebrne papirčke od čokolade, štaniol, in jih dal njemu za pogančke. Potem mu je pokazal kako je treba s starih pisem znamke izrezavati in poslati za misijone. Razkazal mu je vse svoje slike o »Stricu Jaki« in njegovemu potovanju. Na paši sta jih skupaj ogledovala. Nato ga je še pregovoril, da ni kupoval več cigaret in čokolade, ampak je nosil dinarčke v »Čebelico«. Sedaj mu manjka še samo en »kovač« in imel bo toliko, da bo lahko odkupil pogančka. Pa kako je tega vesel! Peterček ga je pobiljšal.

Uganke.

- 1.) Ni bil rojen, pa je vendar umrl. Rojen je bil, pa ni umrl. Kdo je to?
- 2.) Stirje so bili. Oče, mati in dva sinova. Vsi skupaj so tehtali 300 kg. Oče 100 kg, mati tudi 100 kg; sinova pa vsak po 50 kg. Pre-

„Naš list“

izdaja Misijonišče v Grobljah, p. Domžale. Tiska Misijonska tiskarna. List izhaja v začetku vsakega meseca in stane posamezna številka 1 dinar.

OGLASI

v »Našem listu« stanejo 35 Din za četrtinko stolpea. Pol strani 200 dinarjev.

peljati bi se morali s čolnom preko reke. Čoln je pa nesel samo težo 100 kg. Kako in kolikokrat so se peljali prek?

(Kdor ugame obe uganki, dobi od strička lepo knjigo. Če jih bo več uganilo, bo žreb odločil.)

Ljubljana—Kamnik

6.52	7.45	13.07	14.15	18.20
7.19	8.03	13.34	14.33	18.38
7.24	8.07	13.39	14.37	18.42
7.40	8.22	13.55	14.52	18.57
7.58	8.31	14.13	15.01	19.06
8.04	8.40	14.24	15.10	19.15
8.11	8.46	14.31	15.15	19.20
8.25	8.59	14.45	15.28	19.33

Vozni red kamniške železnice

odh. Ljubljana glav. kol. prih.	7.00	7.42	12.55	17.40	19.53
» Ježica . . . . . odh.	6.38	7.23	12.38	17.23	19.34
» Črnuče . . . . . »	6.34	7.19	12.35	17.19	19.29
» Trzin . . . . . »	6.19	7.04	12.21	17.04	19.13
» Domžale . . . . . »	6.12	6.57	12.14	16.57	19.05
» Jarše-Mengeš . . . . . »	6.00	6.44	12.01	16.41	18.46
» Homec pri Kamniku . . . . . »	5.55	6.38	11.55	16.34	18.38
prih. Kamnik . . . . . odh.	5.42	6.25	11.43	16.22	18.22

Vlak, ki odhaja iz Kamnika ob 6.25, vozi samo ob delavnih dneh.

Vlak, ki odhaja iz Ljubljane ob 6.52, vozi samo ob nedeljah.

Vozni red za avtomobilske vožnje v našem okraju se bo v kratkem najbrž nekoliko spremenil. Ker bo novi vozni red stalen, počakamo z objavo na novega.

Velika zaloga manufakture, najlepša izbira za vse stanove, zaloga vse vrste špeterije, moke, koruze itd. — Velika zaloga železa, vse vrste železnine, zaloga najnovejših železnih plugov itd. — Vedna zaloga svežega cementa in druge gradbene potrebščine. — Zaloga umetnih gnojil, stekla, porcelana itd. Cene najnižje; brez konkurence.

Za obilen obisk se priporoča

JOS. SENICA

TRGOVINA, DOMŽALE

Hlode

smrekove in jelove kupi vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI DESKE VSEH VRST ZA MIZARSKA IN TESARSKA DELA PO NAJNIŽJI CENI.

Ustanovno leto
1869.

Obče znano veletrgovino

Obstoj trdke
60 let!

R. Miklauc „Pri Škofu“

Ljubljana, Lingarjeva ulica št. 3, Pred Škofijo št. 3.

priporočamo

pri nakupu blaga za moške obleke za fino črno blago, kakor tudi modni kamgarn in ševjot trpežne in dobre kvalitete v zelo veliki izbiri ter po najzanesljivejših cenah.

Za ženske obleke

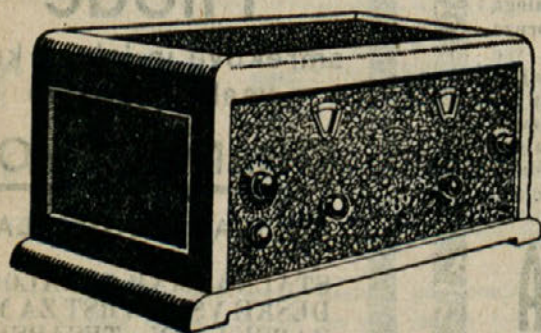
svileno, polsvileno in volneno blago v vsakovrstnih kvalitetah in vseh barvah in vzorcih. Perilne cefirje, kambrike, delene i. t. d. Za perilo fino kotenino in šifon, blago za žimnice, odeje i. t. d. Rute in šerpe v vseh barvah in vrstah, svilene in proste, v veliki izbiri.

Prijazna postrežba!

Ugodne cene!

Tudi najbolj razvijen poslušalec radia
bo popolnoma zadovoljen z aparatom,
kakršen je

štirielektronski „RADIONE“

za popoln priključek na izmenični tok,
za kratke, normalne in dolge valove.

Sprejema nad 100 postaj,

med njimi tudi prekooceanske. Na
kratkih valovih slišite tudi s pomožno
anteno celo podnevi Evropo v zvoč-
niku popolnoma čisto in dovolj glasno.
Zelo pripraven je zlasti za dvorane,
večje sobe, gostilne i. t. d. Oglasite se
v trgovini

Radio Ljubljana

v Ljubljani na Miklošičevi cesti, poleg
hotela Union. Tam dobite vse radijske
potrebščine, od najpreprostejšega de-
tektorja do najbolj razkošnega aparata.
Sporočite naslov in zahtevajte cenik
zastonj.

Gospodinje, gospodarji!

Ne pozabite, da se dobi pri meni

kuhinjska oprema

štedilniki, oprave za kopalnice, banje, peči, iz-
livke, stenske školjke, klozetne naprave, ko-
vinsko pohištvo, okovje, železne blagajne, žima,
morska trava, ptičje kletke.

Kmetovalci!

Oglejte si moje priznane najboljše poljedelske
stroje, ki so bili odlikovani z zlato in srebrno
medaljo:

robkači za koruzo	trijarji	reporeznice
mlatilnice	bencinski in petro-	mlini za šrotanje
slamoreznice	lejski motorji	žita
gepelji	kosilnice	sadni mlini
čistilniki	plugi, brane za	stiskalnice za sadje
čistilniki	polje in travnike	in grozdje

Vedno v zalogi so:

vodovodne cevi, liti kotli in brzoparilniki, ba-
kreni kotli za žganje, posnemalniki za mleko,
transportni vrči, škropilnice za vrtove in vino-
grade, sesalke za vodo, vino in gnojnico, hidrav-
lični ovni, ognjegasne potrebščine, vse orodje
za rejo čebel i. t. d., gonilni jermeni in drugo.

Železniške tračnice, traverze, cement, strešna
lepenka, štukaturno trsje, okovje za pohištvo in
stavbe, mreže za ograje in bodeča žica, verige za
kmetijstvo in industrijo.

Obrtniki!

Najboljše orodje za vse obrtniške panoge pri-
znanih svetovnih znamk dobite pri meni po naj-
nižjih cenah.

Monopolna prodaja smodnika in drugih raz-
streljiv, nakup starega železa in drugih kovin.

Telefon: 2179 in 2061.

Brzjavke: Franc Stupica, Ljubljana.

Čekovni račun: Ljubljana 10.313.

Franc Stupica

Ljubljana, Gosposvetska c. 1.